

УКРАЇНЬСЬКИЙ ВІСНИК

Виходить о годині 8. рано.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ І ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10.

Передплата:

Місячно у Львові	150 М
місячно в краю	200 .
Чвертьрічно	600 .
ЗА ГРАНИЦЮ:	
Місячно	400 М
Повільніше число	20 .

Ціна одного примірника:

10 марок.

ОГОЛОШЕННЯ:

Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення“ 15 М., в „Надіславці“, в „Оповідках“ і некрологів 30 М. Між новинками і в редакційній частині 60 М. За дрібні оголошення платиться по 4 М. від слова; товстим друком подвійно.

Східна Галичина в європейській політиці.

Відень, в липні 1921.

Східна Галичина на міжнародному ринку являється в складному ланцуху східно-європейських проблемів. Це й причина, чому доля її досі там не вирішена, чому до цієї справи західно-європейська дипломатія підходить з такою обережністю.

Пригадуваймося над суцільністю східноєвропейських справ.

Перед 1917 р. ця суцільність представлялася всім світові позірною дуже просто. Цілу Східну Європу займала могутня російська держава. Вона, спираючись на посідання Фінляндії, змагала до виходу на атлантичський океан і загрожувала скандинавським державам. Вона тримала цупко Польщу й відси загрожувала Німеччині. Вона панувала на Україні й відси змагала до адриатичського моря, до Царгороду й приток, до Сирії, Мезопотамії, Персії та Єгипту. Вона царювала на „неісходній“ Сибірі й загрожувала відтам державам Далекого Сходу.

Росія була в уяві цілого світа найбільшою могутністю на суші, її експансія й імперіалізм грозили в першу чергу Англії, бо грозили її стрижневі (Середземному Морю й Єгиптові) та її шлюбкові (Індії), отже просто існуванню британської імперії. Так само в своїм існуванні були загроженою Австро-Угорщина й Туреччина. Менше загрожена була Німеччина, бо тільки її пруську частину готувилася Росія здобути при нагоді, щоби мати в руках устя Висли й перевагу на Балтиці. Італія бо ялася впливів Росії на Середземному Морю, з окрема Адрії. З великих держав лише Франція в своїй реваншовій політиці сподівалася від могутньої Росії тільки користей, забуваючи, що Німеччина лежала на одній з побічних ліній експанзивної політики царської Росії.

Світова війна зняла багато німбу з могутності Росії. Низький рівень московської культури просто паралізував фізичну потугу багатоміліонної російської держави. Вона показала військовому багатому менше небезпечною, як за галью думали. А відтак прийшла революція й російський велитень так ослаб, що не тільки розпався на кілька державно-політичних організмів, які себе взаємно поборювали, але ще й чужі держави почали на всі лади шарпати „російську спадщину“.

Правда, на загальний східно-європейський народи показали в цих революційних роках тільки небагато державотворчого змислу. Навіть упривілейована нація — Москалі, хоч розвинуто перейняли самопочуття пануючої нації, хоч мали в своїм розпорядженні величезні засоби центрів старої Росії, недалеко відбігли від поневолених царатом націй. Большевицька держава так політично, як мілітарно й особливо економічно дуже слабка. Всі інші елементи Московщини, від соціалістів до монархістів включно — виявили ще менше державно-творчого хисту. Естонці, Латвії, Литовці тільки завдяки зовнішній допомозі й слабшому напорови Московщини на них — сяк так зорганізували свої дрібні держави, — Білорусини ледви почали цю працю. Українці мали що правда вже в 1918 р. власну, доволі зорганізовану державу, та замість після уладку осередніх держав її перереформувати і як слід поставити на ноги, молода, слабо зв'язана з укра-

їнською дійсністю, не загартована буденним опитом українська соціалістична інтелгенція зруйнувала її. В додатку Україна, як ніяка з держав, які повстали на руновищах Росії, була здана виключно на свої сили.

Не диво, що західно-європейські держави, коли після побіди над Німеччиною і Австро-Угорщиною, взялися диктувати мир, найшлися супроти східно-європейських питань в труднім положенню. Завдання було хоч не легке, та не складне: або відбудувати колишню російську державу (централістичну чи федеративну — річ меншої ваги), або признати її розпад довершеним і підперти висліди цього розпаду, тобто: національні держави.

За відбудованням Росії стояла Франція. Перш усього задля своїх російських боргів, а далше й тому, щоби дати тримати Німеччину в двох вогнях. Не вхотимо в те, чи міркування французьких дипломатів були влучні. Досить, що ціла політика Франції від 1918 р. до тепер не була прихильна поділові Росії. І хоча останні надії відбудови (Врінгел) шевли, так про перемену політики Франції поки що позитивно говорити годі.

Винмок зробила Франція для Польщі. Мабуть тому, щоби на час ослаблення Росії було ким шахувати Німеччину зі Сходу. Тому то Польща, хоч в першій частині свого простору колись належала до Росії, дістала від Франції негачне визнання й дуже видатну, весторонню поміч, без котрої Польща вже давно провалилася би. Поміч цієї вжила Польща верше все на те, щоби практично зліквідувати один з найбільш небезпечних для єдиної невідомої Росії сепаратизмів: український. Зліквідувала його в частині збройної загартування З. У. Н. Р., в частині дипломатично: умілим використанням Петлюри для політичного розвалу Великої України. Що цього все не робила Польща на власну руку, видно хочби з конференції Румунії при окупації Східної Галичини і з характеристичного поступовання цієї останньої супроти Всеукраїнської Держави від літа 1919 р. Польща була й є знарядом в руках французької політики так довго, доки на Сході не має сконсолідованої Росії. Чи Франція навчилася чого з обсервування ходу подій на Сході, покищо познати невеликі.

В Німеччині думки відносно Сходу поділені. Є там значна частина політиків, що бажали собі відбудови Росії, чи слячи на тісний союз з нововідбудованою Росією. На їх думку, на цим союзі Німеччина скористала би економічно — при господарській відбудові й завойовуючи ринки збуту в Східній Європі, а відтак й політично. Однак сильна група німецьких політиків сподіється більше користей від поділеної Росії, бо страшна могутність об'єднаного й культурно двигненого сусіда-величчя ставляє їм грізну в майбутности небезпеку перед січю. Однак між цими двома групами немає антагонізму. Німці мають за собою зовсім серйозну спробу підпомагання українському державному будівництву. Україна для них не є казкою, а дійсністю, якій приглядулася німецька міліонерна армія. Та покищо Німеччина лежить поза скобками тих держав, які мають рішачий голос в світовій політиці.

(Докінчення буде.)

На радянській Україні.

З життя кооперації на Бел. Україні.

На 7. серпня скликано до Києва збори уповноважених губерньського кооперативного Союзу. Збори уповноважених складаються з представників місцевих кооперативів, котрі вибирають по одному делегатові на 10 тисяч мешканців.

Збори Всеукраїнської кооперативної Спілки (Вукоспілки) скликано на 15. серпня. На збори Вукоспілки делегують губерніяльні союзи по одному уповноваженому на сто тисяч мешканців. Оголошення про всі ці зібрання підписали від імені „Вукоспілки“: Кутузов і Кудря. („Вісті“).

Цілові стації на більшевицько-польським кордоні.

Большевики утворили на південно-західній частині польського кордону цілий ряд цілових стацій, а іменно в Житомирі, Бердичеві, Винниці, Проскуріві і Володимирі. Крім тих була ще така стація в Кривині. Тому однак до цілової стації ізза браку відповідних складів і місця на бюро не була вповні придатна для цілової стації, управа правобережних залізниць рішила перенести цілову стацію з Кривина до Шепетівки. („Комуніст“).

Контрабанда на більшевицько-польським кордоні.

В київській окружній відділ народного комісаріату для заграничної торгівлі приходять зі всіх прикордонних цілових пунктів донесення про поширення контрабанди. Для улегшення боротьби з тою контрабандою київський відділ звернувся до народного комісаріату в Москві з пропозицією, щоби всі ввезені товари при оплачуванні цла остемпльовувалися. („Комуніст“).

3-й зїзд Рад київського повіту.

З початком м. м. відбувся в Києві повітовий зїзд Рад. На зїзд прибуло 200 делегатів. Зїзд відкрив голова Губревко

му тов. Ян. Комуністична фракція числила на зїзді всего 60 делегатів. Від імені ком. партії вистав зїзд секретар губерніяльного комітету Голубутенко.

Подія за боротьбу з повстанцями.

Рада народних комісарів в Харкові вислала спеціальну поїздку командуючому військами України „тов.“ Фрунзе за особисте керування операціями проти повстанців. („К. Пролетарій“).

З київського мистецтва.

З початком липня переведено основну віднову драматичного театру ім. Леніна в Києві (давний Соловйова). Обновлено теж і репертуар. 6. липня розпочався новий сезон виставою „Уріель Акоста“ при співучасті відомого артиста М. Ф. Баргова.

Науково мистецька група „Комкосмос“ видала велику відозву, в котрій звертається до молодих письменників з пропозицією подавати свої рукописи до кснтери групи „Комкосмос“, в цілі зкупчення й використання молодих революційно мистецьких сил. Ось в який спосіб очеркує відозва цілі групи „Комкосмос“:

„Група „Комкосмос“ ставить собі за завдання викристалізувати та пропаганду ідеї опанування людиною природи в космічному масштабі ідеї комунізму в певному його сенсі.

Ширші відомості про свою ідеологію подасть група через пресу та способом прилюдних відчитів“.

Відозву підписали: Олександр Слісаренко, Георгій Шкурупій і Микола Терещенко. („Вісті“).

Чи Ви вже виповнили переказ

і післи гроші на „Рідну Школу“? На сім тисячів переказів вернуло доперва 406! Не жалуйте кількадесят мп. і зараз вишліть їх — „Рідній школі“.

1-2

Делегатка Міжнародної Жіночої Ліги у Львові.

Дня 27. липня ц. р. приїхала до Львова делегатка Міжнародної Жіночої Ліги мира і свободи miss Frances Melland з Менчестеру, що рівночасно являється делегаткою англійсько-американського товариства Society of Friends (Товариство Приятелів), яке займається допомогою для бідної молоді і жертв війни. Це товариство відіграло значну ролу в організації і несенню помічі в Німеччині, ведучи там подібну акцію як Американський Червоний Хрест в Польщі і подібну як акція Гувера. На теренах польської влади згадане товариство зорганізувало кілька заповомогових стацій для біженців з Росії і України, між иншими в Копичинцях і в міру своїх засобів хоче на будуче серед корисніших обставин поширити свою допомогову акцію також і на українських землях.

Місс Мелленд брала участь яко англійська делегатка в недавньому Міжнародному Жіночому Конгресі у Відні. Познайомившись тут особисто з н. Блянкою Барановою, заінтересувалася живо положенням молоді і жертв війни у Східній Галичині і взагалі відносинами нашої нещасної країни. Для своєї спеціальної акції для нас зєднала вона для нас одну визначну Американку зі Сполучених Дер-

жав і Шведку, що рішилися робити для нас і в політичній сфері через Союз Народів, з якого деякими видними членами остають в особистих зносинах і мають на них вплив.

П. Мелленд, що замешкала у д-ра Стевана Барана, зазнайомилася з роботою Українського Горожанського Комітету, якого відпоручники д-р К. Студинський, п. В. Целевич і п. Кучабський дали їй точний образ наших заходів в тому напрямі і всіх перепон.

В часі свого побуту у Львові звиділа місс Мелленд українську захоронку при Городецькій вул., вакаційні оселі при вул. Супінського, захист для українських воєнних сиріт і школи сестер Василіянок при вул. Потоцького. Всюди інтересувалася вона дуже живо урядженням і веденням даних інституцій і опісля нотувала пильно свої помічання. Мило її вражало поведіння нашої дітвори. В часі підвечір'я у сестер Василіянок місс Мелленд заіпаналася з братом митрополита о. Климентієм Щепицьким, з котрим довгий час розмовляла про наші відносини. Інтересувалася також і нашими жіночими організаціями, про які ближчі відомості подає її п. Пашкевичівна.

Відвідавши вперед українські інституції, відвідала опісля місс Мелленд і кілька неукраїнських, головню жидівських гуманітарних заведень, щоб виробити

собі повний погляд над гуманітарною акцією у Східній Галичині. По дводневнім побуті у Львові виїхала місс Мелленд через Варшаву—Берлін до Англії, повідомляючи з дороги, що зібраний нею матеріал використає негайно у звіті про наше сучасне положення у Східній Галичині для виконавчого бюра Міжнародної Жіночої Ліги мира і свободи в Женеві і сподіється, що нашою справою зацікавлять ширші круги за кордоном, особливо в Англії. Має також надію, що прийде колись—може невадого час, коли до Львова вибереться більша міжнародна місія, що принесе нам допомогу і полешу в нашому тяжкому положенні.

Дай Боже, щоб недовгий побут у нас місс Мелленд був вістуном крайної долі нашої батьківщини.

::: Пам'ятайте про ::: наших інвалідів!

Підмоги слати на вкл. кн. Тов. „Дністер“ ч. 12930. Харч та білля до Українського Дому Інвалідів, Львів, вул. св. Софії 25.

Опроверження сплетень.

З нагоди появи у віденській комуністичній „Нашій Правді“ сенсаційних відомостей і передрукування тих же в польській львівській пресі та в рептіліці „Рідний Край“ прибувши до Львова б. командант С. С. п. Коновалець дав нам отсі інформації:

Серед віденської галицької еміграції немає ніякої групи, котра би орієнтувалася на Польщу. Немає ні одної групи, котра би хотіла пробувати вирішувати східно-галицьке питання шляхом безпосередніх переговорів з Польщею, а навіть немає поодиноких людей, котрі би інакше уявляли собі вирішення справи Сх. Галичини як в формі самостійності Галичини або її прилучення до Великої України.

Відносно відомостей про організацію т. зв. „Молоду Галичину“ заявив п. Коновалець, що серед віденської еміграції існує справді група, котра стоїть на всеукраїнським становищі вважає боротьбу за самостійність Галичини тільки

етапом для зєднання її з іншими українськими областями, однак ця група нічого спільного не має з інсинуованою їй франко-польонофільською орієнтацією і неправдою є, наче би вона ворожо відносилася до Галицького Уряду.

Відомість про польсько-французько-мадарську орієнтацію цієї групи це одна із емігрантських сплетень, котра в ніякому разі не може відноситися до цього гуртка, котрий — до речі кажучи — навіть не прийняв ще досі певних форм організації. Згадана група ніколи не думала яким би то не було способом протиставитися праці Уряду на міжнародній арені і взагалі ніколи не ставила собі за ціль, в якій би то не було спосіб ослаблювати становище Уряду чи то на вні чи у внутрі.

Присилайте свідання на пресу на фонд на кн. ч. 30.000 в Союзі Краї — дитині, Львів, Ринков 10.

Огляд преси.

Справа Східної Галичини в польській пресі.

Коли читати польську пресу в останніх днях помітно дивне здерев'яння. Майже всі польські часописи переповнені, хоч що правда, несерйозними міркуваннями на тему польсько-української угоди. Повторюються відомі пропозиції, обіцянки, рівночасно з погрозами, що мовляв, як ви не захочете з нами годитися, то ми з вами так то а так то будемо поступати і т. д.

„Курер Львовскі“ містив через два дні під заголовком „Подстави згоди“ статті, про котрі годі сказати, чого вони ознако: Манії величності чи туподумства? З початку „К. Л.“ стверджує всім відому правду, що справа Сх. Галичини ще досі не є вирішеною, що провізорія є причиною всіх лих. „В дійсності (Сх. Галичина) є тереном діланья справді не демона війни, але зграї „ruskich“ шовіністів, котрі доцільно зорганізовані тероризують маси працюючого люду“.

Кілько разів чули ми вже байку про „rozcziwy lud ek ruski“?

Дальше „К. Л.“ робить таке капітальне відкриття: „Війна в „Західно-Україно“ в 1918—19 роках небула війною польського народу з українським, а тільки боротьбою польської державності з германською концепцією, доказує це хочби постійне леганізовання Українцями „Західної України“ підписом Карла I.“

Зразу видно, що від кількох днів панує у Львові спека.

„К. Л.“ іритується, що Українці не хочуть пертратувати з Поляками в Польщі, а відсилають напрошуючихся Поляків до українського уряду за кордоном.

„К. Л.“ впевняє, що: „Польський нарід“ знайде дорогу до порозуміння і згоди з українським народом. Зроблені нами початки (— чи не колонізація?) створять підклад до свободного виявлення волі населення“.

Дальше старається „К. Л.“ доказати, що ані Чехи, ані Англії не є українофілами, що вони інтересуються справою Сх. Галичини тільки як питанням Росії. Чехи стараються сотворити собі

поміст до Росії, а Англія зі страху перед російською експанзією в Авії, хоче через відання Росії Галичини скерувати експанзію Росії на захід Європи і в той спосіб відтягнути її від Азії „К. Л.“ перестерігає Росію перед цим новим підступом Англії.

З варшавських газет днівники „Народ“, „Курієр Варшавскі“, „Газета варшавська“ і „Ржечпосполіта“, а також сіоністичний „Наш Курієр“ обговорюють обширно справу Східної Галичини.

„К. Варшавскі“ пише: „Малоруска“ інтелігенція є рішучо ворожо настроєна супроти польської державності і уважає загалом теперішній стан за перехідний“.

„Внутрішня агітація, яку відчувається дуже добре, ведеться тайно, а улеглізована вона є через діяльність просвітних і гуманітарних інституцій, котрі фактично мають політичні завдання“.

„Гроші збирані через У. Г. К. на гуманітарні цілі, призначаються дуже часто на інші цілі як: удержання урядників, котрі не мають заняття, підмоги для молодіжи, котра учить за кордоном, або тайно в краю“. (Який злочин! — Прим ред.)

Жидівське населення займає майже всюди становище вичікуюче, в деякій часті навіть прихильне Українцям“.

Сіоністичний „Наш Курієр“ навізуючи до звісної відповіді Льюїс Джорджа на інтерпеляцію Сесілія пише:

„Події з останніх днів переконали нас, що англійський прем'єр не кидає слів на вітер, а тому отже невадого може „заскочити“ нас хвиля коли на угодову акцію, буде вже за пізно“.

Страх перед еміграцією.

Польська преса ніяк не може погодитися з думкою, що Українці можуть де небудь свободно жити. Найбільше безпокоїть її наша еміграція в Чехословаччині і тому вишукує всякі способи, щоб як небудь позбутися цієї еміграції та використує всяку для цього нагоду. І так краківський „Час“ обговорює у вступній статті з дня 31. м. м. чесько-польське

порозуміння, як одинокі conditio sine qua поп з польської сторони висуває саме справу признання Чехами Польщі Східної Галичини і усунення української еміграції.

„Чесько-польське зближення — пише „Час“ — заініційоване урядовими кругами... має велике значіння... Щоби однак прийшло до порозуміння, маймо відвагу сказати собі отверто і шире це, що нас дражить і болить, а в слід за тим усунути всякі перешкоди, які були досі костою незгоди“.

„В першу отже чергу повинні Чехи зайнятися як найбільш енергійно вилієнуванням всіх тих авантурничих і ворожих для Польщі елементів, котрі свого часу знайшли притулок в Чехословаччині... Артерії українського конспіративного руху переходять нетільки через Берлін і Відень, але також через Чехословаччину, де перебуває українська пропаганда, а передовсім ціла військова українська організація“.

„Чисельність всіх відділів українських в Чехословаччині виноситься біля 30 тисяч... Багато українських старшин прийнято до чеської армії і всі табори інтернованих Українців в Ліберець, Дейтшгабель і Чап (?) є осередками інтензивної антипольської пропаганди...“

„Загально відомо, що вісю всіх праць і старань українського фікційного уряду є відірвання „Східної Малопольської“ від Польщі. Останні події, які мали місце в Східній Галичині виразно стверджують співробітництво українських чинників в бориславським страйку (підкреслення наше. Ред.) Цей страйк для українських проводирів

мав бути пробєю справності польських органів безпеченства і війська в здушуванні розрухів“.

Всякого хто знає відносини в Бориславі, от хоч би національний склад бориславських робітників, очевидно не мало здивує догадливість „Часу“, в першу чергу здивує вона всіх польських робітників та їхні організації і П. П. С., які щойно тепер побачуть, що вони є тільки орудієм в руках українських агітаторів в Чехословаччині.

З яких „поважних і добре поінформованих джерел“ „Час“ черпає свої інформації, свідчить хоч би такий уступ цієї статті:

„Українці, які хапаються всяких способів, переходять з табору в табір, з одного фронту на другий, заклали тепер, як свідчать поважні інформації (дійсно дуже поважні! — Ред.) тихий договір з чеськими Німцями. Числять мабуть на оружний конфлікт чеських Німців з Чехами, проти котрих зобов'язалися до солідарного діланья. Виходить з того, що між чеськими Німцями, Німеччиною і Українцями є тісне порозуміння. Знають о тім добре Поляки (— чого то вони не знають? Ред.), але не хотять того зрозуміти Чехи“.

„Час“ домагається негайної реалізації тих політичних польських поступів.

Ширіть шире народний часопис
Український Вісник
Адреса: „Український Вісник“ Львів, Ринков 10/Л.

Справа Горішнього Шлеська.

Перед рішенням.

На основі польських часописів не можна собі виробити ніякого погляду на справу Гор. Шлеська. Одного дня пишуть польські часописи, що справа Г. Шлеська стоїть для Польщі знаменито, другого дня ті самі часописи плачуть, що Гор. Шлеськ „загрозений“.

Останні телеграми доносять, що міжсоюзна комісія знатока веде свої праці в найбільшій тайні. Маймо цього до французьких політичних кол дістала ся звістка, що комісія не може дійти до порозуміння. Французькі знатоки обстоюють т. зв. лінію Ле Ронда, нато місце представники Англії і Італії пропонують лінію, ще менше користну, чим т. зв. лінію гр. Сфорци, на основі якої Польщі припали би повіти: Рибнік, Пщина, Олеско і Люблинець.

Під цю пору ведуться дуже важні наради зі своїми урядами представників Франції, Англії і Італії, котрі відіхали з в Опельн до своїх столиць. Їх реферати матимуть для рішення справи Гор. Шлеська дуже велике значіння.

Найвища Рада має зійтися „дефінітивно“ дня 8. або 11. п. м. В засіданню має взяти участь Льюїс Джордж, котрий має також запропонувати знесення санкцій.

Перед скликанням Найвищої Ради на цілій області Гор. Шлеська буде заведене острє поготівля.

Льюїс Джордж про англійсько-французький конфлікт.

З приводу відкриття пам'ятника воєнних героїв в Тем коло Оксфорду виголосив Льюїс Джордж знаменну промову. Вказавши про великі жертви війни говорив він: Є це незрозуміло, що два великі краї, які спільно принесли такі велитенські жертви, спорять над інтерпретацією мира. З приводу одної частини мирового договору прийшло між нами а Францією до непорозуміння, при чому ми, говорили зі собою отверто. Отверта розмова веде до доброго поро-

зуміння. Нині, здається, можу сказати, що ми знову стоїмо на широкому шляху до порозуміння. Первісні труднощі усунені. Союзники зустрінуться незабаром, щоби це спірне питання зліквідувати нарешті. Англія домагається, щоби її голос при інтерпретації мира був вислуханий, бо вона понесла дуже велику жертву. Ми не домагаємося рішучого голосу, це було би арогантне домагання, якогось не могла знести самоповажана союзників. Але ми домагаємося рівноуправлення наших голосів. Ми признаємо навіть, що Франція потерпіла більші втрати і тому має особливі вимоги.

Франція має більш прямолінійні інтереси від нас. Все це ми признаємо, але хотів би, щоби ці погляди могли бути жерелом спокійного осуду. Бритійська держава має тільки один інтерес—щоби так дорого окуплений мир був справжнім миром. Коли Англія визнає до терпелivosti в європейських справах, то діється це тому, що страшна війна уяглядніла на вартість мира. Нова війна переросте своєю завзятістю усе, що тільки можна собі уявити.

Машинерію нищення уліпшувано з дня на день уже підчас війни. Ніхто не може собі уявити, яке страхіття принесе зі собою найближша війна. Ми не сіємо полішити в спадщині своїм дітям зосередоточену ненависть, яка одного дня експлодує, знищить їхню щастя і рознесе плоди цивілізації. Колиб це мало статися, тоді міліони хоробрих воїнів обох півкуль даремне жертвували своє життя. Тому то британська держава кине свою велику силу на терезки мира“.

Збережіть народню традицію! Вшануйте пам'ять поляглих борців за волю Народа! Складайте жертви на погребі красенного комітету охорони воєнних могила. — Секція УГК. у Львові! Пересилайте на адресу: „Дністер“ вкл. кн. ч. 13180, або УГК. — Львів, Руська 3/М.

Українські дні в Чехах.

(Допись.)

Дня 12. червня ц. р. заходом місцевого „Култ проєв. Кр.“ відбувся в Йозефові концерт в 5 літню річницю смерті Івана Франка при участі співака соліста О. Русака і бандуриста-віртуоза п. В. Єиця, обох з Праги. Співав місцевий старшинський хор. Сяла була виповнена в більшій часті чеською публікою, між якою було много старшин. Дня 19. червня ц. р. відіграв аматорський кружок з Йозефа Кропивницького „Невольника“ в мійській театрі в Королівським Градці, який заповнила головним чином чеська публіка, якій надзвичайно

подобалася українська штука, пісні і танці.

В останніх днях червня приїхала до Праги гімназійна молодіж української гімназії з Берегова на Підкарп. Україні та уладила в Празі 3 концерти, з яких останній був уладжений спільними силами з „Українською Акад. Громадою“ при участі бандуриста п. Єиця. Гімназисти не могли надлюбувати бандуристу. Мов школярі свого учителя, обступили ученики бандуриста, випитували про інструмент та походження бандуриста, а на відповідь, що він є з Києва і гово-

рять та співає такою мовою, якої там уживає нарід, засніли їх очі радістю, бо пізнали, що це їх рідна мова, яка лунає далеко і широко і ще кріпше почували національну єдність з великим 40-мільйонним народом.

Належить згадати ще промову проф. О. Бачинського, який коротко перейшов культурні здобутки українського народу та вказав на них, як на спільне жерело і для Підкарп. України. Всі три концерти стягнули також масу столичної української і чеської публіки.

Дня 8. липня ц. р. відіграв згаданий кружок з Йозефова штуку "Невольник" в мійській театрі в Пардубицях. Салю заповнили наші військові та чеська публіка, між якою видно було багато вищих старшин чеської армії.

Дня 9. липня с. р. відіграно ту саму штуку з таким самим поводженням в Кутній Горі.

Дня 11. липня с. р. з нагоди конгресу католицького студентства в Празі відправлено українську Службу Божу при співі хору, на якій було багато Чехів для пізнання обряду.

Дня 12 липня с. р. заходом "Просв. Кружка" в Пардубицях відбувся в мійській театрі святочний вечір в 5-літню річницю смерті І. Франка при участі п. Руснака, п. Ємця і співацької солістки п. Андрієвської. Співав старшинський хор з Д. Г. (Нім. Ябл.) під управою пор. Гнідого. Фортепианове сольо грала п. Устияновичева, а фортепиановий супровід

вела п. Заяцева. Салю була рівнож заповнена в більшій частині чеською публікою, яка всі точки нагороджувала гучними оплесками.

Вступне слово і реферат про Франка по чеськи мала п. Індра Духоньова з Праги, що познайомила чеську публіку коротко з українською культурою, літературою та діяльністю І. Франка, якого зачислила в ряди до найбільших славянських письменників.

Надзвичайне зацікавлення було бандурою, з якою виступив 2 рази п. Ємець; п. Руснак, студ. консерваторії в Празі, виявив свою силу і ніжність голосу, а п. Устияновичева велику техніку гри на фортепіані.

Дня 17. липня с. р. заходом спортивного клубу "Україна" відбулося в Д. Габлі спортивне свято під проводом вояцьких свята сотні. Фовицького і пор. Оборського. Як гості брали участь американські відпоручники (ці) УМСА. та старшини чеської залози. Нагороди здобули сотні. Фовицький, Майнль і стр. Н.

Свято зачалось рано о 9. год. змаганням в бігу, по полудні відбувся скок на віддалі і високість. змагання в борбінитві і т. п., а закінчилося вечірнім концертом і представленням "Перехитрили". Берно, 24. липня 1921.

М. Кунда.

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередню свою адресу.

8 польських справ.

Сумна правда.

Жилівський посол до польського союму Озіяш Тон, як говорить "Хвіля" — той оглядний, передбачувачий і осторожний політик який розуміє повагу і значіння кожної політичної елунції, мусів польському союмови, супроти його безпримірної тактики у відношенні до Жидів сказати слово правди кажучи, що "клуб національно жидівських по слів не має до уряду ніякого довіря. Уряд В.тоса не має для жидівської справи ніякого зрозуміння а трактує це питання як закордонну квестію, вважаючи її експортним артикулом за границю. В краю даліше ведеться політику упослідження, шикан і переслідувань супроти жидівського населення. В договорах з жидівськими партіями нема тіни щирости. Заграниці оповідається кавки з 1000 і одної ночі про рівноуправлення, а Моргентав і жовта преса ніби вірають. Усі адміністраційні органи ведуть супроти жидівського населення політику переслідувань так економічних як культурних, а треба ствердити, що законно правність відноситься тільки до одної частини населення тоді, як Жидом припадає в участі шілковите знехтованне".

Знамення інтерполяція в польських соймі.

"Роботник" (ч. 204) оголошує зміст інтерполяції посла до польського союму Малиновського і тов. в справі "постійного переслідування товариства "Просвіта" в Ковлі і в справі зареєстрованого локалю "Просвіти" будьто би для найвищої палати контролю держави". В згаданій інтерполяції м. и. читаємо:

"Адміністраційно-правні відносини на Волині, нетакт і небувала несправедливість властей у відношенні до місцевої людності, а переважно української, створюють податний ґрунт відповідно до більшовицьких плянів що до приготування революційних заговорів, маючих на меті відірвання від Польщі шліх "східних кресів" аж по Буг. На цілій вище згаданій області збирають обильне жинво ріжкі чужі агенти, жинво. приготуване польською адміністрацією, оплачуваною з польського скарбу.

Даліше інтерполянти домагаються відповіди і визнають польський уряд перестави уздоровлення відносин на "східних кресах".

РІЖНІ ВІСТІ.

"Польща загрожує миру Європи".

Під таким заголовком "Manchester Guardian" виступає остро проти польсько-румунського договору і твердить, що цей договір має на меті вдержання Бесарабії (і півн. Буковини — Ред.) при Румунії і східних земель (або т. зв. "кресів") при Польщі. "Скорше, чи пізніше" — пише "М. О." східні границі Польщі підпадуть ревізії. Аліанс з Румунією тільки в очах дипломатів Польщі може тому перешкодити. Цей аліанс противно робить цю ревізію ще більше налягаючою, бо виказує, яка небезпека грозить мирови у Східній Європі". ("Курер Львовскі" ч. 180).

Троцький заповідає війну з Польщею.

ПАТ. домосить з Данцігу: Подають сюди з Копенгаги, що Троцький на засіданні центрального комітету в Москві виголосив промову, заповідаючи війну з державами Європи, передусім з Польщею. Найближча будучина покаже, — говорив Троцький — що політика поєднання Леніна була хибна. Капіталістична Європа нас ненавидить і ніколи нам не дасть помочи. Вона радше волисть, щоб Росія згинула з голоду. Для нас тільки один вихід а саме: взяти силою те, чого нам добровільно не дають. Перший удар мусить бути звернений проти Польщі.

Конференція доміній визначила політичну програму Англії.

По донесенням "Daily Chronicle" конференція британської імперії усталила програму англійської політики в справах: пацифікації Тихого океану,

автоматичного відновлення союзу з Японією, виконання англійських зобов'язань на Близькому Сході з обмеженням витатків і відновдальности імперії, а в Європі в справах: Горішнього Шлеська, польської політики, німецьких відшкодовань і гарантій, територіальних санкцій і т. и. — Англійська політика йде отже по лівій, яку визначила конференція представників доміній цілої Британської імперії.

Поголоска про революцію в червоній армії.

Чеська преса довідється з Парижа, що в околицях Мозиря і Мінська мала вибухнути в червоній армії революція. Відділи, яким поручено здавити повстання, відмовили послуху. Повстання мало обняти цілу південну Росію, Україну, Кубань, Донську область і південний Кавказ. В околиці Терек козаки мали злучитися з повстанцями для спільної боротьби проти совітів.

Заворушення в Петрограді.

Німецькі часописи доносять, що в Петрограді вибухли заворушення, мабуть о голодовім підкладі. Заворушення здавлено терором.

Американська поміч голодуючій Росії.

"Associated Press" доносить, що совітський уряд прийняв умови Губера в справі уділення Зєдиненими Державами допомоги голодуючим в Росії і зарядив вже випущення на волю американських городжан, що сиділи в російських тюрмах.

ТЕЛЕГРАМИ П. А. Т.

Найвища Рада.

Льондон. Бріан відповів, що годиться на англійське предложення, щоби Н. Рада зібралася 8 ч. м. Льюїс Джордж Керзон і інші англійські політики вийдуть на засідання Н. Ради в неділю. Тут загально переконані, що засідання Н. Ради потриває коротко, бо англійські політики з огляду на свої зайняття мусять небаром вернути до Льондону. В нарадах Н. Ради візьме також участь італійський прем'єр та італійський міністер загр. справ.

Заява Льюїс Джорджа.

Льондон. Льюїс Джордж заявив в палаті громад, що чується щасливим, що дійшов до успішного вирівняння ріжниць поглядів між Англією і Францією та в справі означення речення Н. Ради. Першою справою, що буде порушена на конференції, є справа порішення чи підмоги союзних держав вишлеться на плебісцитову область. В своїх переговорах з Францією Англія руководилася тільки журбою про справедливу розв'язку гор.-шлеського питання, маючи на згляді висліди плебісциту і версайський договір. У відповіді на запит заявив Льюїс Джордж, що справа воєнних винувників війне мабуть також на днєвний порядок Н. Ради.

Перед пологодою Ірландської справи.

Берлін. З Льондону доносять, що ірландська справа близка оконечного порішення. Де Валера і народний ірландський комітет прийняв предложення англійського правительства з незначними змінами. Ірландія маєтись загарантувати автономією на взір Канади.

Англійська пересторога для Франції.

Горсі. З приводу становища, яке займають декотрі французькі круги су-

проти англійської політики, а головню супроти мужа довіря, котрий відповідає за цю політику, пише "Дейли Телеграф": "Ми все зазначували і вважаємо потрібним зазначити ще й тепер з повним притиском, що Льюїс Джордж у своїй політиці супроти антанті має за собою весь англійський нарід, напади звернені проти нього можуть мати некорисний вплив на французько-англійську приязнь".

Англійська делегація на Н. Раду.

Париж. Часописи довідуються з Льондону, що в склад англійської делегації, яка відїждить на засідання Н. Ради, вийдуть Л. Джордж, лорд Керзон, лорд Гардінг і марш. Вилсон. Делегація виїждить з Льондону 7. ч. м.

Днєвний порядок Н. Ради.

Берлін. З Парижа доносять, що на днєвному порядку Н. Ради будуть такі справи: 1) Транспорт підмоги на Г. Шлеськ. 2) Утворення німецької польської границі на Г. Шлеську. 3) Впровадження в життя від марта і квітня військових санкцій (Франція домагається вдержання санкцій, Англія їх знесення). 4) Засуд воєнних винувників. 5) Зарядження і переведення економічної акції для ратування голодуючого населення Росії. 6) Розоруження Німеччини і зарядження в цілі економічної контролі. 7) Східна справа. 8) Альбанська справа.

Здержання грецької офензиви.

Бордо. Часописи доносять про здержання грецької офензиви. По донесенням з Царгороду потерпіли Греки під Гісар велику невдачу і відступили під Ескі Гісар.

Смерть Каруза.

Рим. По донесенням Аваса з Неаполлю, помер там Карузо.

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН.

З дороги життя.

Комет Веннеке і компромітація англійських астрономів.

Англійський астроном запов'їв з цілою певністю, що дня 25. червня ц. р. наша земля стрінеться з кометом Веннеке. Які бувають наслідки такого зудару, ми знаємо ще з того часу як український театр Бачинського виставив перший раз м'єлодраму Нестора "Lumpaci vagabundus". Таке казали буде й тепер і наша планета втерпить від того більше, чим Льюїс Джордж від листа Корфанто. Та колиб то ще зударитись з самим кометом, себто з його ядром, то ще не булоб такого сорому для "земляків". Але то мав бути удар лише з хвостом, і я гадав, що всі земляки як інтернаціонал повинні скликати віче з цілого світа і запротестувати у астральній антанті проти такого легковаження нашого земельного достоїнства нехтовання і пониження нас.

Знову ж астрологія, здається тітчина с-гра астрономії, вчить що констеляція небесних тіл дуже впливає на долю людини, а навіть цілого суспільства, і якраз усі біди теперішні нашої планети приписати треба появі того комета. На доказ того наведу, що він відбуває своє артистичне турне, так сказатиб свої світломовки що шість літ в нашій сонішній системі. Був тут десь більше менче з початком великої війни, наварив кваші, а тепер знову біда його наднєсла.

Бо лише його появі приписати треба, що східногалицьке питання так припинюється у вирішенні антанті. Гемба цайтунг говорить, що Льюїс Джордж мав на однім бенкеті сказати таке:

"На що нам до того братися (східногалицька справа), на що клопотати собі голову, коли це зробить за нас краща природа, себто комет Веннеке".

Зразу ніхто того не зрозумів, аж появилсь в одній фаховій газеті зв'їз з яради вчених астрономів, котрий менче більше міститься в цьому:

Після загально відомих предвічних прав фізики тіла до себе притягаються і відпижаються. І на тому опирається рівновага вселенної. Далі стверджено фаховими дєслідами, що нафта виявляє велику силу притягання на всіх бродяг і вагабундів не маючих сталого осідку, а до тих належить беззєречно комет. Огож коли хвіст комета стрінеться з землею, то є дві евентуальности: або хвіст відерветься від комета і приліпиться до землі, або навряд земля приліпиться до кометового хвоста і полетить в ас-

тральну сферу. Однак ні одно ні друге не може статися. Бо комет без хвоста немислимий і колиб хвіст втерляв, перестав би бути сам собою. Тому-то заяць, хоч і як швидко він бігає, кометом ніколи не буде ізза свого куцохвостого стану. Так само кометовий хвіст за слабкий, щоб потягнути за собою цілу землю. Огже можливий є лише такий компроміс, що лише частина землі приліпне до хвоста і махне в безсвіті. Але котра частина? Певно та, де сила притягання буде найбільша, т. є. на нафтових теренах, як Борислав і ціле Підкарпаття. Отож колегія астрономів вирішила, що це станеться напевно 25. червня ц. р. як Підкарпаття, а з ним ціла східна малдпольща по лівію Керзона — фіть!

Льюїс Джордж довідавшись о тім зв'їті дав себе переконати, що така рєв'язка буде найпростіша, і тому вирішення східногалицької справи відложено. В такім разі ніхто не посміє закидати антанті спроможности упередження, закулісових махінацій і т. и., як це мало місце при вирішенні справи Данціга. Тєшина, Вільна і т. д. Колиб так справді мало бути, тоді всі Желігоєскі, Корфанті і інші опинилися би перед довершеним фактом, з яким мусили би зчиститися. Колиб це справді мало статися, то булоб пожаданим, щоби на той епохальний момент головний отаман Петлюра з цілим своїм правительством і штабом, з тарнівським парламентом і ланцутським університетом находивсь дєсь близько Борислава, щоб і він поїхав на хвості. Тоді наша землячка, можна би сказати, виграла би терно, колиб розпочинаючи своє демократично конституційне життя дєсь там в астральних безвістях мала на собі таких фаховців, як А. Лівіцький, Сальський, Саліковський і т. и., ну і готового головного отамана.

Однак треба завважати, що в тім обчисленні показались англійські вчені, як це влучно замітив "Wiek Nowy" що до Льюїс Джорджа — крайніми ігнорантами. Вони не знали цього, що у Східній Малопольщі обов'язують писати закони, котрих жадна сила природи, жадні льогічні міркування зломити не можуть.

Ми маємо старий австрійський закон карний ще з р. 1852. Він постановляє в § 65. 58. і інших, що хтоб зв'язався відорвати напрасно одну частинку з цілости польської держави, той поповнює злочин головною зради і йде під шибеницю. Чи не мудрий чоловік укладав такий закон і ще в р. 1852 предвідив, що таких §§ польській державі буде колісь треба.

Над отсим приміненнем тих постанов сторожить прокураторія.

І хай би собі кокет Веннеке, чи Галея, чи котрий инший позволив на таке лиходійство, то не мине його Hotel ad Batou, або сирітський приют Замарстинів, буде мати процес о головну зраду і куля в лоб.

Для того ми слідні малопольщани не боялися вороження англійських вчених і дня 25. червня спали спокійно.

Бо і всі комети, хоч у нас не мають ні обивательства ні приналежності добре знають, що як попали під превентивний арешт по мисли § 180. прощ. кр. то посадять собі руський місяць і не допоможе їм жаден д-р Федяк, Барані Ганкевич, хоч би вони наразилися десять разів на карний процес о головну зраду.

Явтух.

Видалення українських і російських біженців.

З Правної поради УГК. одержуємо отсе писмо:

В поясненню оповістки львівської Дирекції поліції з дня 15. липня ц. р. ч. 2719 пр. подаємо, до відома, що по одержанні нами інформацій у Львові, вглядно у Варшаві, польське міністерство для внутрішніх справ ділить засадничо всіх емігрантів на дві групи а саме:

1) особи, котрі з політичних причин шукали захисту в Польщі,
2) особи, які без політичних причин опустили Україну зг. Росію.

Послідні безумовно мусять опустити область, що знаходиться під польською владою, однак не значить це, щоби вони конче мусяли виїхати в Росію зг. Україну. Власти першої інстанції, отже староства по повітах і дирекція поліції у Львові видають пашпорти до виїзду також в західні держави (найлегше до Америки).

Особам першої категорії прислугоє право азилю, себто захисту на полсах що є під польською владою. Ця влада забезпечує охорону їх свободи і безпеки перед властями від яких вони утікли. Ці особи не можуть бути видані Радянській Україні зг. Росії, наколи вони звідтам походять. З огляду на це, що розпорядок Дирекції поліції виражає, „особи стежені за політичними проступками“ не є доволі ясний, кого властиво належить вважати за ці особи, поясняємо, що по одержанні з Варшави відомостей не тільки особи стежені за політичними проступками, але також всі особи, які брали участь в протибільшевизькій акції мають право азилю.

З того становища польського міністерства виходить, що всі урядовці УНР, далі члени всіх військових формацій, які брали участь в боротьбі проти більшовиків, мають право азилю. Обов'язком їх є зголоситися у властей першої інстанції (як вище) і докзати що до одної з таких груп належать. Їм будуть видані посвідки на прислугує право азилю, однак будуть їм також визначені місця, в яких мають проживати. Незалежно від того прислугоє і цим особам одержати заграничні пашпорти до західних держав, коли вони самі того бажають.

Звертаємо при тім увагу, що для цих справ а навіть для вищих згаданих пашпортів уряд у Дирекції поліції у Львові при вул. св. Анни ч. 7. Бюро Біженців, а не Бюро пашпортів (на повіта по староствах).

Що до виключення деяких місцевостей і повітів для замешкання біженцями звернувся Український Герожаєвський Комітет як також Жидівський комітет біженців з представленнями, домагаючися ославлення біженців в дотеперішніх місцях перебування, та ремонтуючи проти довільного інтерпретовання постанови про визначення місця побуту властями першої інстанції. Про вислід буде окреме повідомлення.

У всіх предметових справах належить звертатися до Секції допомоги емігрантам з Наддніпрянської України при УГК. Бляхарська ч. 11. І пов., зг. до Правної Поради УГК. Руська ч. 18. III. пов., однак до останньої тільки по попереднім представленням справи в Емігрантській Секції, де буде сказано чи належить звертатися до Правної Поради.

НОВИНКИ

— На правовий фонд української незалежної преси зложили в марнах польських: о. Осип Лещук Рава руська 200 кличе: о. Теодозія Гриника Тенетиска, д-ра Любомира Даниловича Рава руська, о. Луку Салука Рава руська, о. проф. Володимира Ардана Корців, о. Дмитра

Барильяка Потеліч. Михайло Підлужний Бережани 200. Лукія Капустинська Мельниця 100 кличе: Олену Волошинову Гермаківка, Семенову Гребенюкову Білівці. О. Лев Юрчинський Досбримка 1000 кличе: о. Т. Кепистанського Клебанівка, о. Й. Красноперу Скорики, о. В. Герасимовича Терпилька. Іван Іваненко Чесанів 60. Климентий Ганкевич Унів 200. Теодор Маланяк Солонько 100 кличе знайомих підфіцірів і товаришів з австрійської війни та товаришів псарського курсу при виділі краєв в 1912 р. О. Теодор Грушкевич Смільна 100. Михайло Семкович Чортків 300 кличе: М. Телішукоу Потік, Олю Сваричевську Заліс. Вірку Кудриківну Рогатин. О. Одіжинська Піддністрияни 100. О. Дмитро Курдик Цигани 100. Володимир Миськевич Єнджеюв 100.

— Новомедний пелісцит. З певного жерела довідуємося, що повітова команда польської державної поліції в Кіямні Струмилові одержала дня 26. липня довірчий наказ з команди поліції у Львові зладити списки української інтелігенції в місті і повіті і сфінгувала їх підписи на заяві, що годяться на прилучення Східної Галичини до Польщі.

— Польський агент на „гастролі“ на Волині! Як довідуємося, п. Тилько з ДОО. вислав співробітника „Рідного Краю“, ославленого Сидера Твердохліба на гостинні виступи на Волинь.

— Крісева куля в трамваї. В неділю о год. 8:15 вечером до трамваєвого вау на вул. Коперника впала крісова куля і ранила в голову їдучу трамваєм жінку польського офіцера Зофію Масо ідек. Стріл похолодів по всякій правдоподібності з цитаделі, де жовніри у вільних хвилях забавляються стрільням „на вігат“. Тем разом це стрільня закінчилося швидко тільки раненням жінки польського офіцера, однак давніше були випадки убиття. Дотичні польські власті повинні подбати, щоби їх органи шанували більше людське життя та не виставляли його на небезпеку.

— Важне для власників реальностей! Польська команда міста і місця визнає усіх власників реальностей, аби до 10 днів устно або письменно їй донесли, які військові відділи і заведення займають у них квартири, від коли і скільки убикацій. Усі, що мають офіцерів, військових урядників або підфіцірів на квартирі, мають донести про це команді міста — квартирковий реферат. Ціллю цих донесень має бути управління біжучих і залеглих належностей за квартири по новим нормам. — Цей заклик подаємо в інтерес громадянства, бо при цій нагоді може виявитися, що не один з тих, що займає квартиру, не має до цього правного титулу.

— „Rozwój“ проти Жидів. „Хвіля“ доносить: Головний заряд ославленого „Rozwój-ю“ одержав від своєї філії у Львові донесення, що жидівські емігранти з України і Росії залили цілу Східну Галичину, займаються торгівлею, конкуруючи тим самим купцям католикам. „Rozwój“ домагається, аби цим зайняли польські власті.

Посмертні згадки.

Катерина з Мартиновичів Харітон Шуманська померла дня 26. липня 1921. в Яворові в 84 році життя. Всім, що потрудилися в похоронах бл. п. Катерини, складає щирю подяку син Микола Харітон.

Курс грошей.

Львів, 2. серпня 1921.

Маркові валюти.

Валюти:

	Плат.	Жад.
Рублі царські по 100 рублів	500—	560—
„ царські по 500	180—	220—
„ царські (дрібні)	180—	230—
„ думські по 1000	55—	75—
„ думські по 250	35—	55—
„ думські (по 40 і 20)	20—	25—
Карбованці по 1000	3—	5—
Гривні по 500 і вище	6—	10—
1 франк франц.	140—	135—
1 „ швайц.	290—	310—
1 фунт штерлінгів	6700—	7300—
1 долар амер.	1875—	1975—
1 „ канад.	1650—	1750—
Німецькі марки по 1000	2400—	2600—
„ „ по 100 (дрібні)	2300—	2500—
Румун. леї по 500	2200—	2400—
„ „ дрібні	2550—	2650—
Італ. ліри	70—	90—
Чеські корони	2350—	2550—
Австр.-нім. кор. степл.	180—	200—

ОПОВІСТІ

Позір Борщівщині! Дня 8. серпня відбується в Нар. Домі в Борщеві Кооперативний Зїзд, на якому повинні явитися делегати кожної кооператив та кожної просвітної організації. Початок о год. 2 пополудни. — За Комітет: П. Сміль, І. Мартюк.

Заходом Кружка У. П. Т. в Копичинцях відчиняються повітові курси учительського семінара з днем 1. вересня ц. р. в льокалях „Народного Дому“ в Копичинцях. Кандидати на курс будуть поділені на дві групи в міру їх знань і приготування. Курси будуть ведені фаховими силами Кандидати обов'язані зголоситися найдаві до дня 20. серпня ц. р. В першій мірі будуть узгледені проханя кандидатів міс. та Копичинців і густинського повіту. Всяких інформацій відносно коштів удержання і науки уділя старшина Кружка. — В Копичинцях, дня 30. липня 1921. — Старшина Кружка У. П. Т. 224 2—3

Проф. Банах зі Соноля передає: На пам'ятки Франка: Дохід з відчитів проф. Б. Банаха в Мішанській Касині в Сокалі 1120 мп., в Читальні „Просвіти“ в Переспі 500 мп., дохід з концерту в честь Франка в Нісмичах 2500 мп. 233 1—1

На Рідну Школу через Адмін. „Українського Вісника“ зложив Іван Манастирський 40 мп. передалих п. Романом Т. Голіном студентом прав в часі їзди поїздом з Винниці до Львова. 1—1

На „Академічну Поміч“ зложили в марках польських: д-р Михайло Волошин 1000, д-р Іван Крижаневич 600, д-р Насадя 500, Громадянство м. Козля через п. Лукевича 1660, Свято-Онуфрієвське Брацтво в Ковлі 27, М. і М. Кампанські 80, Іван Кунибула 100, Андрій Сумик 100, о. Юліан Дулько 50, Ольга Ляшечка 50, о. Ів. Яворський 50, о. Збудовський 100, о. Антін Твердохліб 100, о. Василь Тончин 100, о. Антоній Федик 100, Атавазій Курілко 200, о. Карло Бардин 200, о. Лукія Сичанський 100, о. Мих. Жарський 200, Теодор Сопрун 100, Іван Шлещ 50, Петро Ковальчук 50, М. Витвицький 100, д-р Теодор Соновський 500, Онуфрій Костів 50, Тов. „Воля“ в Тернополі, через тов. Тютюнника 600, Збірка в Рогатинщині через тов. Гургулу, о. Ст. Городельський 200, о. Вол. Демчук 100, Антонія Гевка в 100, А. Гургула 50, Гриник 100, о. Н. Любешевський 100, д-р Галаревич 200, о. Є. Рудницький 100, Ор. Козловський 600, Коляба Іван 20, А. Дудкевича 100, Антін Підгородельський 50, Пеліховський 200, Мельникова 20, Загавичева 50, Інж. Гриняй 100, д-р Лаба 250, К. Лука 40, о. Завадовський 500, Карачевський 200, гр. кат. парох в Лобозові 100, о. Володимир Стеблешкий з Городка Я. 200, Читальня „Просвіти“ в Корнелівцях 290, о. Микола Грабовський в Сторонній 100, Роман Скоробач в Чорткові 130, о. Омелян Менцінський в Малахові 500. 236 1—1

ЛИСТУВАННЯ.

(Заняті і відповіди.)

Хто знав би, що сталося зі стрільцем Козьмом Марчуком, що з початком січня 1919. полав в польський полон в Скилівці під Львовом, звольте ласкаво повідомити його батька Кліма в Хомчині п. Косів. 232 1—3

Хто знав би що про четара Г. А. Емануїла Шехтера, котрий служив в 6 бригаді і в 1920 р. був у Винниці в команді міста, звольте ласкаво повідомити Осипа Демчука, Тернопіль, вул. Валова 8. Коли хто подасть певну вістку, одержить нагороду. 216 3—3

ДРІБНІ ОГолошення.

ДЯК жонатий, з барітоновим голосом, повернувшись з Росії, шукає відповідної посади. Може навчити хор пле богослуження, вести торговельну і мелочарську справу. Зголошення: Дикий Гринько Тустань п. Галич. 225 2—2

ДО ЗАРЯДУ домог і сільським господарством пошукується сейчас чесною, інтелігентною жінкою. Зголошення з успіхами: Уряд парохівський в Головську п. Ясімка масьова via Турка п. Стр. 227 1—1

МУЩИНА 50 лт, пристийний і симпатичний, здоровий, добре ситуований, урядник VIII. ринки, заважаються в цілі подружжя з гарною, доброю влачі і господарною старою від 25—35 літ пачною або бездітною вдовою. Листи з фотографією до Адміністрації у Львові під „Лев“. 235 1—1

ПОКОЮ мебльованого шукаю. Зголошення „Убус“ Осолівських б. 221 2—3

НА ПРОДАЖ 26 1/2 моргів поля в бучацькому повіті без господарських будинок Ціна в доларах. Зголосуватися у К. Танчаківського Озірях. 220 2—3

ПОЧТОВІ МАРКИ українські і польські купує Л. Дубінський і С. ка, Львів, Косцюшка І. XII 3—10

ЗБІЖЖА. Тов. Р. Народний Дім в Судовій Вишні поручає всі роди збіжжя ваговою і в меншій кількості. 223 2—3

Монументальну драму в 5 великих діях п. з.

„ПАСОЖИТИ ЛЮБОВИ“

висвітлюють від вістірка 2. ц. м, реномовані львівські кінотеатри

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА

В головній ролі стилева маєстатична артистка ДІЯНА КАРЕННЕ.

З друкарні Видавничої Спідки „Діле“.

ОГолошення.

ПОСАДА. Треба службовика, мушину, що укінчив чотири роки торговельної академії з іспитами. На случай недостачі такого, треба службовика з однорічним торговельним курсом. Пожадана була би якась практика. Подання на разі без свідомств до Адмін. стріч „Українського Вісника“ в коверті під „Посада“. Речинець до 15. серпня 1921 р. 230 1—3

Чи Ви

писали вже свою лепту на дім вдовий і сиріт по священниках? Як що ні, то шліть чим скорше до „Союза Кредитового“ у Львові, Ринок ч. 10. 1—1

„Союза Кредитового“ у Львові, Ринок ч. 10. 1—1

Килимарська Школа

прийме сейчас кілька дічат і ткачів, що вміють добре робити килими. Посла стала. Зголошення: Книгарня Шевченка Львів, Ринок 10 229 1—2

КОМНАТИ у мебльованій

або без меблів, з електричним світлом, з особним входом потрібно сейчас спокійному кавалерови. Зголошення до Адмін. 1482 ністр. під „Меблі“. 6—6

Сейчас до винайму

під дуже корисним услівям

ВЕЛИКА РЕАЛЬНІСТЬ В ЗОЛОЧЕВІ.

віддалена від залізничної станції около 150 метрів на якій знаходиться вдобрім стані партерова і дім о 4'0 квадратних метрах забудованої площі (30X5), пригожий на всякого рода промислові і торговельні цілі. — Рефлектації звольте звертатися в сій справі до бюро Краєвого Союзу для збуту худоби у Львові, вул. Осолівських ч. 15, II. п., де подається ім близькі інформації, в урядових годинах між 9—2 228 1—1

Дахівку і черепицю

до ирття хат висилає

Український Будівельний Союз — XII у Львові, вул. Осолівських б. 0—10

Кожний повинен прочитати воєнні нариси — — — ЕВГ. БОРОДИЄВИЧА — — —

„В ЧОТИРОКУТНИКУ СМЕРТІ“

Ціна Мп. 120.— Книжка до набуття у всіх книгарнях, як також у видавця: А. ОКПИША, Львів, Надецька ч. 4. 210 3—5

МАРКО МІТІВЕСЬКИЙ

прикравач жіночої конфекції фірми ШАЕР

веде тепер власну роботу у Львові, — — при вул. СВ. ЙОСИФА ч. 6. — —

Заразом школа віденського жіночого і мужеського крою. — XII Курси прантичні і теоретичні. 2—2

ТОВАРИСТВО ПОМОЧІ для ЕМІГРАНТІВ в Нью-Йорку

зарєєстроване на правах Нью-Йорської Держави, подає до відома, що приймає поручення з краю у всяких справах особистих і маєткових, які були би впрод до переведення в Америці і в Канаді або які були би до переведення в краю, за приступленням інтересованих людей, що перебувають в Америці або в Канаді.

Наше Товариство стоїть в звязи з першою адвокатською канцелярією в Нью-Йорку. Хто хотів би в краю спродати реальність в місті, або на селі грунт чи ціле господарство, нехай з залученням докладного опису маєтку і ціни звернеться до нашого Товариства бо є багато охотних людей в Америці і Канаді, що хочли би набути маєтність в краю. Повна гарантія за точне і солідне переведення всякої порученої справи. Адрес такий:

Immigrant Aid Co, Inc.
49 East Seventh Str.
NEW YORK, N. Y.

III 13—40